

Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
T.a.v. de minister W. Koolmees
Postbus 908001
2509 LV Den Haag

Nijmegen, 22 januari 2019

Geachte heer Koolmees,

Wij maken graag gebruik van de mogelijkheid om te reageren op de internetconsultatie van het wetsvoorstel pensioenverdeling bij scheiding 2021. Het wetsvoorstel geeft, ook na deelname van één van onze bestuursleden aan een werkgroep van sociale zaken, het Verbond van Verzekeraars en de Pensioenfederatie nog aanleiding om opmerkingen te maken en u een aantal vragen te stellen. Het concept wetsvoorstel en de Memorie van Toelichting (MvT) zullen wij hierna chronologisch en voor zover er opmerkingen zijn, puntsgewijs van ons commentaar voorzien.

Algemeen

Door conversie als standaardoptie voor pensioenverdeling bij echtscheiding wettelijk te verankeren kiest de wetgever er voor om het partnerpensioen te laten verdwijnen. Immers bij een conversie van pensioenaanspraken wordt het bijzondere partnerpensioen omgezet in een eigen aanspraak op ouderdomspensioen voor de ex partner. Met dat het bijzonder partnerpensioen vervalt, worden kwetsbare groepen in de samenleving hard getroffen. Al die ex partners die voor hun inkomen afhankelijk zijn van alimentatiebetalingen komen zonder inkomen te zitten zodra hun ex partner overlijdt. De alimentatie stopt dan immers. Onder de huidige wetgeving zou het bijzonder partnerpensioen starten. Met de conversie van pensioenrechten is dat bijzondere partnerpensioen verdwenen en zullen deze mensen genooddaakt zijn een beroep te doen op de sociale voorzieningen. De NOPD maakt zich hier zorgen over. Hoe waarborgt u de inkomenspositie van deze kwetsbare groepen in de samenleving?

Artikel 3 lid 2 sub a

Het tijdens huwelijk opgebouwde ouderdomspensioen dat lager is dan de grens van de kleine pensioenen conform artikel 66 van de Pensioenwet (hierna PW) van € 484,09 in 2019, wordt niet verdeeld, maar tot twee maal die grens vindt er wel standaard verdeling plaats. Dit heeft tot gevolg dat er na verdeling wel een pensioen beneden de in artikel 66 van de PW genoemde grens voor (klein) pensioen kan ontstaan. U heeft hiertoe mogelijk besloten omdat er conform de Wet

waardeoverdracht klein pensioen een verplichting is tot overdracht van deze kleine pensioenen naar de pensioenuitvoerder van de lopende regeling.

Er is nog nagenoeg geen ervaring met de uitvoering van deze Wet. Welke oplossingen heeft u in de situatie waar er geen lopende pensioenregeling is of in die situaties waar het niet mogelijk is (ook na vijf pogingen) om dit soort kleine pensioenen overgedragen te krijgen?

Artikel 4 lid 2

Hoe wordt het tijdens huwelijk opgebouwde partnerpensioen bepaald? Waarom wordt de helft geconverteerd? Het volledige partnerpensioen zou toch normaliter toekomen aan de partner?

Hiermee wordt het pensioenverweer bij scheidingen toch juist weer extreem belangrijk?

Artikel 4 lid 3

De termijn van 2 maanden bij een reeds ingegaan pensioen is extreem kort. Hoe wilt u waarborgen dat partijen goed voorgelicht worden over deze korte termijn en het effect op hun inkomenspositie?

Artikel 8 lid 2

Kunt u verklaren waarom de echtgenote van de DGA wel het volledig tijdens het huwelijk opgebouwde partnerpensioen toegewezen krijgt en niet de helft? De echtgenote of geregistreerde partner bij een in loondienst (niet dga) opgebouwd pensioen krijgt slechts de helft van het tijdens het huwelijk opgebouwde partnerpensioen. Daar kan een substantieel verschil tussen zitten.

Artikel 10 sub c

Heeft u inzicht in de wijze waarop de pensioenuitvoerders de periode van partnerschap gaan bijhouden en registreren? En hoe de pensioenuitvoerders dit met terugwerkende kracht moeten gaan registreren voor bestaande deelnemers?

Artikel 10 sub e

Kunt u uitleggen wat de logica is achter deze bepaling? Een bijzonder partnerpensioen van minder dan € 484,09 leidt immers tot een nog veel lagere aanspraak op ouderdomspensioen bij uitruil.

MvT blz. 22

Wat is de reden voor het instemmingsrecht van de pensioenuitvoerder bij een afwijkende afspraak? Op blz. 21 wordt immers aangegeven dat maatwerk ook nodig kan zijn. Dat strookt niet met het feit dat een pensioenuitvoerder dit maatwerk vervolgens kan belemmeren door te weigeren mee te werken aan het maatwerk en de wens van de scheidende partijen om tot een voor hen passende verdeling te komen zou kunnen torpederen.

Punt 3, de ex-partner kan meer dan de helft van de waarde van het pensioen ontvangen als alles tijdens huwelijk is opgebouwd. Of optie A als meest evenwichtig moet worden beschouwd, is de vraag. Dit zal afhangen van het belang dat aan het bijzonder partnerpensioen voor de ex-partner wordt gehecht.

Punt 4, op welke gegevens het AG zijn conclusies baseert, is onduidelijk? En door verevening in stand te houden met maar de helft van het tijdens huwelijk opgebouwde partnerpensioen, wordt een inkomensachteruitgang in de meeste gevallen zeker niet opgevangen.

Dat de partner in dat geval maar "meer moet gaan werken" is een niet onderbouwde assumptie. Kan dit überhaupt wel (stel er zijn kinderen en/of is het wel mogelijk om meer uren te werken bij de werkgever)?

Punt 5, het pensioenverweer zal juist veel vaker voorkomen dan nu omdat nu het hele opgebouwde partnerpensioen toekomt aan de ex-echtgenoot. Als het slechts de helft wordt van het tijdens huwelijk opgebouwde partnerpensioen, wordt een pensioenverweer nog veel belangrijker dan nu al het geval is.

Punt 6, waarom moeten uitvoerders alleen de gevolgen voor het OP inzichtelijk maken? De verandering in de verdeling van het PP is minstens zo belangrijk. Welke grondslagen gelden voor de rekenregels voor conversie? Met andere woorden, hoe vindt de waardebepaling plaats? Op basis van de grondslagen van de uitvoerder dus regelings specifiek of op basis van uniforme grondslagen?

Hoe gaan uitvoerders de participaties bij aanvang van een huwelijk of geregistreerd partnerschap bepalen in het geval van een premieovereenkomst? Tot nu toe is dat niet bijgehouden dus voor huwelijken gesloten voor de inwerkingtreding van de nieuwe Wet VP zal dit een inhaalslag moeten worden.

Blz. 30. Wat wordt bedoeld met via nacalculatie verrekend worden? Uitgangspunt is dat de deelnemer en de ex-partner niet de dupe worden van te late of foutieve informatieverstrekking door de werkgever maar zij moeten dan ook gevrijwaard worden van negatieve fiscale consequenties als de werkgever verzuimt een lager deeltijdpercentage of een lager salaris door te geven.

Blz. 39: een uitvoeringsorgaan kan nooit een natuurlijk persoon zijn. In geval van eigen beheer is de uitvoerder altijd een rechtspersoon, nooit de DGA zelf.

Overige opmerkingen

Ongehuwd samenwonenden

Het conceptwetsvoorstel gaat ervan uit dat samenwonende partners niet onder de werking van de Wet pensioenverdeling bij scheiding gaan vallen. Dat betekent dat zij net als nu geen recht krijgen om het ouderdomspensioen na de beëindiging van de samenleving te verdelen. Dat is een gemiste kans. Het aantal ongehuwd

samenwonenden neemt toe. Het is een onjuiste veronderstelling dat deze mensen bewust kiezen voor de consequentie dat, in het geval van een verbreking van de samenleving, zij niet onder de werking van de Wet VPS vallen. Sterker nog, er is reeds jurisprudentie over samenwoners die na verbreking van de samenwoning pensioen verdeeld hebben. Aangezien dit nog niet sluitend geregeld is in civiele wetgeving, leidt dit soms tot fiscale problemen.

Een automatisme gaat mogelijk te ver, maar een bewuste keuze door beide partijen zou tot uitvoering van een verdeling, die gelijk is aan die volgens de Wet VPS, moeten kunnen leiden.

Alle regels over pensioen en scheiden in één wet

wij zijn voorstander van het samenvoegen van de regels over bijzonder partnerpensioen en de verdeling van ouderdomspensioen in één wet: ofwel alle regels in de Pensioenwet, ofwel alle regels in de Wet pensioenverdeling bij scheiding. De verdeling over twee wetten leidt in de praktijk tot onnodig veel verwarring. Pensioenuitvoerders krijgen de vraag voorgelegd om een opgave te doen van de rechten van partijen conform de Wet VPS. Partijen en scheidingsbegeleiders begrijpen vaak niet dat in dat geval er geen opgave wordt verstrekt van de rechten op bijzonder partnerpensioen na de echtscheiding. Dat is wel de bedoeling maar omdat dit in de Pensioenwet is geregeld en niet in de Wet VPS blijft deze informatie onbedoeld achterwege. De informatie aan partijen en de scheidingsdeskundige is daarmee onvolledig.

Verplicht pensioenplan

Tijdens de evaluatie is onder meer geconstateerd dat er onvoldoende bekendheid met de wet is bij scheidingsprofessionals als het om pensioen gaat. Pensioen is bovendien een complex onderwerp en lijkt vaak nog ver weg. Gevolg daarvan is dat pensioen vaak onvoldoende aandacht krijgt bij de scheiding. De gerechtvaardigde vraag die zich daarbij voordoet is of dit wetsvoorstel daar verandering in gaat brengen. Als er onder de huidige wetgeving onvoldoende aandacht bij partijen en scheidingsprofessionals is, waarom zou daar met de invoering van dit wetsvoorstel dan verandering in komen?

Pensioen is na de eigen woning vaak een van de grootste vermogensbestanddelen om te verdelen. Bij de huidige wetgeving moet de actie van partijen komen. Met dit wetsvoorstel wordt dat anders. Als er straks geen aandacht wordt besteed aan pensioen en er dus geen afspraken over worden gemaakt, dan moet de pensioenuitvoerder het pensioen verdelen door middel van conversie. En als er wel aandacht aan wordt besteed en ex-partners ervoor kiezen afwijkende afspraken te maken of af te zien van de verdeling van het pensioen dan is het van belang dat zij

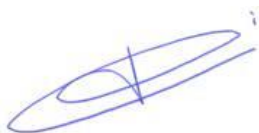
zich realiseren dat deze afwijkende afspraken gemeld moeten worden bij de pensioenuitvoerder.

Dit betekent dat het belang dat men echt bewust afspraken maakt over pensioen bij de scheiding nog groter wordt. De gevolgen zijn namelijk onomkeerbaar bij conversie. Zonder bewuste keuzes of indien men vergeet de afwijkende afspraken door te geven aan de pensioenuitvoerder, bepaalt de overheid straks immers dat het pensioen moet worden verdeeld door middel van conversie. Voor scheidingsprofessionals betekent dit dat ze meer risico lopen op aansprakelijkstelling als de regels rondom pensioen onvoldoende zijn toegelicht. Voor pensioenuitvoerders betekent dit dat zij geconfronteerd zullen worden met klachten van deelnemers die zich niet hebben gerealiseerd dat zij een belangrijk deel van hun pensioen (het partnerpensioen) kwijtraken.

Een hoop ellende kan worden voorkomen door pensioen een verplicht onderwerp te maken bij de scheiding. Heeft een van beide partners pensioen opgebouwd dan kan de scheiding alleen worden uitgesproken als kan worden aangetoond dat er afspraken zijn gemaakt over dit onderwerp. De grote financiële waarde van pensioen rechtvaardigt een verplicht pensioenplan, vergelijkbaar met een verplicht ouderschapsplan. Daarmee worden ex-partners gedwongen bewuste keuzes te maken over de verdeling van het pensioen. Een verplicht pensioenplan is in ieders belang: van de ex-partners, van scheidingsprofessionals en van pensioenuitvoerders. Als de overheid het noodzakelijk vindt voor ex-partners te bepalen op welke wijze het pensioen moet worden verdeeld na een scheiding, dan past daar ook bij dat de overheid ervoor zorgt dat ex-partners daar bewuste afspraken over maken. Wij doen daarom een dringend beroep op u om een verplicht pensioenplan onderdeel te maken van het wetsvoorstel. Over de inhoud van een dergelijk plan willen wij graag met u meedenken en in overleg treden met uw ministerie.

Met vriendelijke groet,

Nederlandse Orde van Pensioendeskundigen NOPD

Borgert Tegel, voorzitter

NOPD
Postbus 1278
6501 BG Nijmegen
info@nopd.nl